

ECPHRASIS ELEGEIACA
AD VLTIMVM Ï

TITVLVM, QVI DE DIVERSIS REGVLIS
IVRIS ANTIQVI TAM HETRVSCO QVAM

Norico codici inscribitur: Cuiq; carmini sua regula,
qua licuit exemplarium fide, ad uerbum præpos-
sita: una cum raptis quibusdam scholiolis reti-
subiectæ quam maxime conuenientib.
suo loco, margini adiectis,

Autore

GVLIELMO MARTENO DVNQVERCÆO
IVRIS VTRIVSQUE DOCTORE.

*Ad Illustriss. V.Dn. Viglium Zuichemum,
Cæsarij Senatus secretioris
Præsidem.*

Subiectus est index duplex, quorum prior regularum capita: posterior uero ec-
phrasis cuiusque initium ordine alphabetico coniinet.

num. 46. capo. 6

Dulcis erit mercede labor.

num. . 54.

• LOVANII:

Ex officina Reyneri Velpij Diestensis, typographi
iurati, Anno Domini M. D. LIII.

Cum Priuilegio Cesa. Ma.

Gull Soc. Litterar. Salin. ex dono. Regum.

ILLVSTRISS. V. Dñ. A
VIGLIO. ZVICHEMO CÆSARII
SENATVS SECRETIORIS
Præfidi

Gulielmus Martenus
Dunquerœus,
.S. P.

Vnt qui, quod cernis Præses phantasma ca-
norum
Lampada currenti tradere posse putent.
Tū quia Mnemosyne studiosis unica prodest
Tum quia mortalis mens numeroſa colit.
Hoc tamen arbitrium quām dextrum quām muc finistrum.
Sit: nihil ad metam quō mibi cursus erat.
Nam nihil hic numerus, nihil hæc mibi somnia signant:
Quam ferias O eo posse perire modo:
Quas pro more suo patroni tempore messis
Consecrant leuibus lusibus atque iocis.
Vt merito si quis quicquam deprændat in hac re
Præter quisquilias: plura petenda negem.
Quām ne progressum cuiusquam forte morentur:
Mandentur rapidis uela ferenda notis.
Hac prece:, ne magnus ratibus soluentibus obsit
Viglius: At placidis Nereus adsit aquis.

ECPHRASIS ELEGEIACA AD VLTIMVM Ï

TITVLVM, QVI DE DIVERSIS REGVLIS
IVRIS ANTIQVI TAM HETRVSCO QVAM

Norico codici inscribitur: Cuiq; carmini sua regula,
qua licuit exemplarium fide, ad uerbum præpos-
ita: una cum raptis quibusdam scholiolis rei
subiectæ quam maxime conuenientib.
suo loco, margini adiectis,

Autore

GVLIELMO MARTENO DVNQVERCÆO
IVRIS VTRIVSQUE DOCTORE.

I. Paulus Lib. XII. ad Plautium,

Regula est, que rem quæ est, breuiter enar-
rat: non ut ex regula ius sumatur, sed ut ex
iure quod est, regula fiat. Per regulā igitur
breuis rerū narratio traditur, & ut Sabi-
nus ait, quasi cause cōiectio^e, que simulcū
in aliquo vitiata est, perdit officiū suum.

** Sic Hol. le-
git nec mihi
improbatur,
quod et ea
phasirae in
fra ostenduntur.*

Io. And.
in rub.
ext. co.
in 6. col
ij. inf. cū
seq. &
Dec. hic
nu. 12.

X uarijs rebus lectas^a nunc^b accipe
'causas,

Quæ tibi ductrices,^a quum dubitas
bis erunt.

Hocq; tibi fuerint quod quondam filia fuerunt
Qui Minotauri cæde perennis erit.

A ij Quod

Sensim.